

Eduskunnan vastaus hallituksen esitykseen energiaverotusta koskevan lainsäädännön uudistamiseksi

Eduskunnalle on annettu hallituksen esitys n:o 225/1996 vp energiaverotusta koskevan lainsäädännön uudistamiseksi. Eduskunnalle on valtiovarainvaliokunta antanut asiasta mietintönsä n:o 44/1996 vp.

Eduskunta edellyttää, että hallitus välittömästi ottaa käsiteltäväkseen linjauksensa EU:n ympäristöverotuksen kehittämisessä ja asettaa tavoitteekseen sellaisen yhdenmukaisen ympäristöverojärjestelmän aikaansaamisen, jonka ensisijainen tavoite on päästöiltään edullisimpien polttoaineiden suosiminen ja että hallitus pikaisesti selvittää, onko Pohjoismaiden kesken mahdollista ennen EU:a luoda edellä mainitut tavoitteet täyttävä yhdenmukainen pohjoismainen ympäristöverojärjestelmä.

Eduskunta edellyttää, että mikäli turpeen käyttö vähenee energiaverouudistuksen johdosta enemmän kuin 5 prosenttia nykytasosta, hallitus ryhtyy toimenpiteisiin turpeen kilpailukyvn parantamiseksi.

Eduskunta edellyttää, että hallitus seuraa uudistuksen ympäristö- ja työllisyysvaiku-

tuksia, jatkaa energiaverotuksen kehittämistä edelleen ja pyrkii selvitysten avulla uudistuksiin, jotka lisäävät energiaverotuksen ympäristöohjaavuutta ja työllisyyden edistämistä.

Eduskunta edellyttää, että hallitus kiirehtii toimenpideohjelman energiapuun korjuun sekä puun energiakäytön kannattavuuden kehittämiseksi mm. verotuksellisin ja työllisyyspoliittisin keinoin. Toimenpideohjelman ehdotusten on sisällyttävä viimeistään valtion vuoden 1998 talousarvioon ja siihen liittyviin lakiehdotuksiin.

Eduskunta edellyttää, että hallitus selvittää ennen vuoden 1998 budjettiesityksen valmistumista, onko tarkoituksenmukaista jatkaa maakaasun verohelpotusta ja luopua siitä asteittain.

Eduskunta edellyttää, että hallitus kotimaisin toimin sekä vaikuttamalla EU-tasolla toimii tehokkaasti bioenergian käytön lisäämiseksi ja sen teknologian edelleen kehittämiseksi.

Eduskunta on hyväksynyt seuraavat lait:

Laki

nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1472/1994) 2 §:n 2 momentti, 9 §:n 3 ja 4 kohta, 10 §:n 1 momentin 1 kohta ja lain liitteenä oleva verotaulukko,

sellaisina kuin niistä ovat 2 §:n 2 momentti 30 päivänä kesäkuuta 1995 annetussa laissa (901/1995) ja verotaulukko osittain muutettuna 1 päivänä joulukuuta 1995 annetulla lailla (1342/1995), sekä

lisätään 9 §:ään uusi 5 kohta ja lakiin uusi 10 a § ja sen edelle uusi väliotsikko seuraavasti:

2 §

Tätä lakia ei sovelleta kivihiileen, rusko-
hiileen, turpeeseen, ligniittiin eikä muuhun
vastaavaan kiinteään hiilivetyyn eikä maa-
kaasuun. Edellä 1 momentissa tarkoitettuna
veronalaisena polttoaineena ei pidetä lento-
tarkoituksiin käytettävää lentobensiiniä ja
lentopetrolia eikä metaania, nestekaasua ja
veneilyssä käytettäväksi tarkoitettua tämän
lain mukaan tunnistettavaksi tehtyä mootto-
ripetrolia. Veronalaisena polttoaineena ei
pidetä myöskään jäteöljyä, joka käytetään
uudelleen polttoaineena joko välittömästi
talteenottamisen jälkeen tai jäteöljyjen kier-
rätysprosessin jälkeen.

9 §

Valmisteverottomia ovat, sen lisäksi mitä
valmisteverotuslaissa säädetään:

3) polttoaineet, jotka käytetään teollisessa
tuotannossa raaka- tai apuaineena taikka vä-
littömästi ensikäytössä tavarantoimittajan
valmistuksessa;

4) tullihallituksen määräämillä ehdoilla
polttoaineet, jotka luovutetaan Suomen alue-
vesien ulkopuolella pyyntiä harjoittavan kal-
astusaluksen polttoaineeksi; sekä

5) polttoaineet, jotka käytetään sähkön-
tuotannossa, lukuun ottamatta polttoaineita,
jotka käytetään sähkön ja eräiden polttoai-
neiden valmisteverosta annetun lain (/)
5 §:n 2 momentissa mainittuun tarkoituk-
seen.

10 §

Huoltovarmuusmaksuttomia ovat, sen li-
säksi mitä valmisteverotuslaissa verottomiksi
säädetään:

1) edellä 9 §:n 1, 2, 4 ja 5 kohdassa tar-
koitetut polttoaineet;

*Veron palauttaminen ammattimaisille
kasvihuoneviljelijöille*

10 a §

Sillä, joka harjoittaa ammattimaisesti kas-
vihuoneviljelyä, on oikeus hakemuksesta
saada takaisin ammattimaiseen kasvi-
huoneviljelyyn käyttämästään kevyestä polt-
toöljystä suoritettua polttoaineveroa 11 pen-
niä litralta.

Hakemus on tehtävä kasvihuoneviljelmän
sijaintipaikan piiritullikamarille. Palautusta
voi hakea kalenterivuoden tai erikseen tam-
mi—kesäkuun ja erikseen heinä—joulukuun
aikana käytetystä polttoöljystä. Palautusta on
haettava viimeistään kuuden kuukauden ku-
luessa edellä mainitun ajanjakson päättymi-
sestä. Jos kevyttä polttoöljyä on hakemuk-
sesta tarkoitettuna ajanjaksona käytetty vä-
hemmän kuin 10 000 litraa, ei palautusta
kuitenkaan suoriteta.

Jollei tässä laissa toisin säädetä, veron pa-
lauttamisesta on soveltuvin osin voimassa,
mitä valmisteverotuslaissa tai sen nojalla
veronoinnista, jälkiverotuksesta, veronko-
rotuksesta, kirjanpitovelvollisuudesta, tietojen
tarkastamisesta ja tietojenantovelvollis-
uudesta sekä valmisteverosta muutoinkin
säädetään tai määrätään.

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 1997.

Tämän lain 10 a §:ää sovelletaan kevyeen
polttoöljyyn, joka on hankittu ja käytetty tä-
män lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

*Liite***VEROTAULUKKO**

Tuote	Tuote-ryhmä	Perusvero	Lisävero	Huoltovarmuusmaksu
Lyijytön moottoribensiini p/l				
— peruslaatu	1	296,9	16,4	4,0
— reformuloitu	2	291,9	16,4	4,0
Lyijyllinen moottoribensiini p/l				
— peruslaatu	3	341,9	16,4	4,0
— reformuloitu	4	336,9	16,4	4,0
Moottoribensiinin sekoitus p/l				
— peruslaatu	5	319,4	16,4	4,0
— reformuloitu	6	314,4	16,4	4,0
Dieselöljy p/l				
— peruslaatu	7	159,9	18,6	2,1
— rikitön laatu	8	144,9	18,6	2,1
Kevyt polttoöljy p/l	9	10,4	18,6	2,1
Raskas polttoöljy p/kg	10	—	22,1	1,7

Laki

sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Yleiset säännökset

1 §

Sähköstä, kivihiilestä, polttoturpeesta, maakaasusta ja mäntyöljystä on suoritettava valtiolle valmisteverona perusveroa ja lisäveroa sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

Varmuusvarastoinnista ja muusta huoltovarmuuden turvaamisesta valtiolle aiheutuvien menojen rahoittamiseksi on sähköstä, kivihiilestä sekä maakaasusta lisäksi suoritettava huoltovarmuusmaksua huoltovarmuuden turvaamisesta annetussa laissa (1390/1992) tarkoitettuun huoltovarmuusrastoon sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

2 §

Tässä laissa tarkoitetaan:

- 1) *sähköllä* tullitariffin nimikkeeseen 2716 kuuluvaa sähköenergiaa;
- 2) *kivihiilellä* tullitariffin nimikkeisiin 2701 ja 2702 kuuluvaa kivihiiltä, kivihiilibrikettejä ja niiden kaltaisia kivihiilestä valmistettuja kiinteitä polttoaineita ja ruskohiiltä;
- 3) *polttoturpeella* tullitariffin nimikkeeseen 2703 kuuluvaa palaturvetta ja jyrsinpoltturvetta;
- 4) *maakaasulla* tullitariffin nimikkeeseen 2711 21 00 kuuluvaa kaasumaista maakaasua;
- 5) *mäntyöljyllä* tullitariffin nimikkeeseen 3803 00 10 kuuluvaa raakamäntyöljyä;
- 6) *sähköverkolla* sähkömarkkinalain (386/1995) 3 §:n 1 kohdassa tarkoitettua sähköverkkoa;
- 7) *verkonhaltijalla* sähkömarkkinalain 3 §:n 8 ja 9 kohdassa tarkoitettua verkonhaltijaa;
- 8) *teollisuudella* mineraalien kaivuuta sekä tavaran valmistusta ja jalostusta teollisesti. Teollisuuteen rinnastetaan myös ammattimainen kasvihuoneviljely.

3 §

Tässä laissa tarkoitettujen tuotteiden valmisteverotuksen toimittamisesta ja huoltovarmuusmaksun kantamisesta sekä verojen ja maksujen valvonnasta huolehtii tullilaitos.

4 §

Valmisteveroa ja huoltovarmuusmaksua on suoritettava tämän lain liitteenä olevan verotaulukon mukaan. Sähkön vero on porrastettu veroluokkaan I ja veroluokkaan II.

Veroluokan II veroa suoritetaan sähköstä, joka käytetään teollisuudessa ja joka voidaan sinne toimitettaessa erikseen mitata. Muusta sähköstä veroa on suoritettava veroluokan I mukaisesti.

Sähköverovelvollisuus

5 §

Sähkön valmisteveroa ja huoltovarmuusmaksua on velvollinen suorittamaan:

- 1) verkonhaltija;
- 2) se, joka ansiotoiminnassaan tuottaa sähköä (*sähköntuottaja*);
- 3) se, joka on hankkinut tai itse tuottanut sähköä veroluokan II verolla, jos sähkö on käytetty tai luovutettu veroluokan I edellyttämään tarkoitukseen;
- 4) muu kuin verkonhaltija, joka ansiotoiminnassaan vastaanottaa sähköä toisesta jäsenvaltiosta tai tuo maahan sähköä yhteisön ulkopuolelta, jos sähkö ei kulje sähköverkon kautta Suomessa.

Sen estämättä, mitä 1 momentin 2 kohdassa säädetään, sähköveroa ja huoltovarmuusmaksua ei kuitenkaan ole suoritettava sähköstä, joka tuotetaan alle kahden megavoltin tehoisessa generaattorissa ja jota ei siirretä sähköverkkoon. Veroa ja maksua ei ole suoritettava aluksessa, junassa, autossa tai muussa kuljetusvälineessä tuotetusta, sen omaan käyttöön tulevasta

sähköstä eikä myöskään sähköstä, joka käytetään tämän lain 8 §:ssä tarkoitetussa voimalaitoksessa.

Sähkön valmisteveron määrittämisen perusteet

6 §

Sähkön valmistevero ja huoltovarmuusmaksu määrätään kultakin verokaudelta verotaulukon mukaisena siitä sähkön määrästä, jonka:

1) verkonhaltija luovuttaa kulutukseen;

2) edellä 5 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettu sähköntuottaja tuottaa;

3) edellä 5 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettu verovelvollinen käyttää verokauden aikana; vero määrätään tällöin sähkön veroluokan I ja II veron erotuksen suuruusena;

4) edellä 5 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettu verovelvollinen ottaa vastaan tai tuo maahan.

Sen estämättä, mitä 1 momentin 1 ja 3 kohdassa säädetään, kulutukseen luovutettuna tai käytetyn sähkön määränä voidaan pitää sitä määrää, josta verkonhaltija suoraan tai myyntiyhtiön kautta veloittaa sähkön käyttäjää siirron yhteydessä. Yhdelle tai useammalle verokaudelle kuuluva verotettavan sähkön määrä voidaan tällöin kohdistaa sille verokaudelle, jonka aikana sähkön käyttäjä veloitetaan toimitetusta tai toimitettavasta sähköstä. Jos sähkön veroa on tällöin muutettu, vero on suoritettava toimitusajankohtana voimassa olevan veron mukaisena.

Edellä 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettu sähkön määrä saadaan vähentämällä laitoksen mitatusta sähkön kokonaistuotannosta sähkön tuotannossa ja tuotantovalmiuden ylläpitämisessä tarvittava sähkö eli omakäyttölaitteiden kuluttama sähkö sekä vähentämällä mitattu, verkkoon toimitettu sähkö. Omakäyttölaitteilla tarkoitetaan niitä laitteita ja koneistoja, jotka laitoksessa tarvitaan sähkön tai sähkön ja lämmön tuottamiseen ja tuotantovalmiuden ylläpitämiseen sekä jotka tarvitaan laitoksen aiheuttamien ympäristöhaittojen poistamiseen tai pienentämiseen. Asianomainen ministeriö antaa tarkemmat määräykset niistä laitteista ja koneistoista, jotka luetaan omakäyttölaitteiksi.

Verokautena pidetään kalenterikuukautta.

Sähkön verottomuus

7 §

Valmisteverotonta ja huoltovarmuusmaksutonta on sähkö:

1) jonka verkonhaltija siirtää toiselle verkonhaltijalle;

2) jonka 5 §:n 1 momentin 2 tai 4 kohdassa tarkoitettu verovelvollinen luovuttaa sähköverkkoon;

3) joka luovutetaan yhteisön ulkopuolelle tai toimitetaan muualle yhteisön alueelle kuin Suomessa kulutettavaksi.

Pienvoimaloiden tuki

8 §

Sillä, joka tuottaa sähköä

1) tuulivoimalla; tai

2) vesivoimalaitoksessa, jonka nimellisteho on enintään yksi megavoltitiampeeri; taikka

3) nimellisteholtaan enintään 40 megavoltitiampeerin lämmitysvoimalaitoksessa, joka tuottaa sähköä puulla tai polttoturpeella, on oikeus hakemuksesta saada sähköverkkoon toimitetusta sähköstä tukea. Tuen määrä on 1,6 penniä kilowattitunnilta.

Hakemus on tehtävä voimalaitoksen sijaintipaikan piiritullikamarille. Tukea voi hakea koko kalenterivuoden tai erikseen tammi—kesäkuun ja erikseen heinä—joulukuun aikana tuotetun sähkön osalta. Tukea on haettava viimeistään kuuden kuukauden kuluessa edellä mainitun ajanjakson päättymisestä. Jos hakemuksessa tarkoitettu sähkön määrä on alle 100 megawattituntia, ei tukea kuitenkaan makseta.

Jos tukea haettaessa on annettu vääriä tai erehdyttäviä tietoja tai hakijalle on muusta syystä suoritettu liikaa tukea, piiritullikamarin tulee periä liikaa maksettu tuki takaisin. Takaisin maksettavalle tuelle peritään tuen maksamispäivästä sen takaisinmaksupäivään vuotuista korkoa yhdeksän prosenttia. Tuen takaisinperinnässä noudatetaan soveltuvin osin, mitä valmisteverotuslaissa liikaa palautetun veron takaisinperimisestä säädetään.

Piiritullikamarin tämän pykälän nojalla antamaan päätökseen saa hakea muutosta valittamalla Uudenmaan lääninoikeuteen siten kuin valmisteveron tai veronpalautuksen määräämistä koskevassa asiassa valmisteverotuslain 45 §:ssä säädetään.

Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta korkeimmalta hallinto-oikeudelta, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valituslupan. Muutoksenhaussa noudatetaan tällöin, mitä valmisteverotuslain 48 §:ssä säädetään.

Sähköverovelvollisen rekisteröityminen

9 §

Edellä 5 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetun verkonhaltijan on tehtävä kaupparekisterin mukaisen kotipaikan piiritullikamarille kirjallinen ilmoitus verovelvolliseksi rekisteröitymistä varten. Niin ikään 5 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetun sähköntuottajan on tehtävä vastaavanlainen ilmoitus laitoksen sijaintipaikan piiritullikamarille.

Rekisteriä pitää tullihallitus.

Edellä 1 momentissa mainittuun verkonhaltijaan ja sähköntuottajaan sekä 5 §:n 1 momentin 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuun verovelvolliseen sovelletaan muutoin soveltuvin osin valmisteverotuslain rekisteröityä elinkeinonharjoittajaa koskevia säännöksiä, lukuun ottamatta mainitun lain 8 ja 9 §:ää, ellei tässä laissa toisin säädetä.

Yhdistetty sähkön ja lämmön tuotanto

10 §

Milloin sähköä tuotetaan yhdistetyssä sähkön ja lämmön tuotantolaitoksessa, lämmön tuotannon polttoaineista suoritetaan vero verotaulukon mukaisesti siten kuin lämpö olisi tuotettu 95 prosentin hyötysuhteella.

Yhdistetyllä sähkön ja lämmön tuotantolaitoksella tarkoitetaan tässä laissa sellaista laitosta, joka voi tuottaa sähköä ja lämpöä hyötykäyttöön joko samalla kertaa tai kumpaakin erikseen.

Kivihiili

11 §

Kivihiilen valmistevero ja huoltovarmuusmaksu määrätään:

1) valtuutetulle varastonpitäjälle niiden määrien perusteella, jotka varastonpitäjän kirjanpidon mukaan on verokauden aikana luovutettu verolliseen kulutukseen;

2) valtuutetun varastonpitäjän omaan kulutukseen verokauden aikana otetusta kivihiilestä käyttöön otettujen määrien perusteella.

12 §

Valmisteverotonta ja huoltovarmuusmaksutonta on:

1) kivihiili, joka käytetään teollisessa tuotannossa raaka-aineena tai apuaineena taikka välittömästi ensikäytössä tavaran valmistuksessa;

2) kivihiili, jonka valtuutettu varastonpitäjä toimittaa muualle yhteisön alueelle kuin Suomessa kulutukseen luovutettavaksi;

3) kivihiili, joka käytetään sähköntuotannossa.

Edellä 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettu verottomuus ja maksuttomuus ei kuitenkaan koske 5 §:n 2 momentissa tarkoitettua sähköntuotantoa.

Jos valtuutettu varastonpitäjä ei voi jälkikäteen tehtävässä tarkastuksessa esittää 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua verottomasta toimituksesta luotettavaa selvitystä, tuotteista on suoritettava valmistevero sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

Kivihiilen valmisteverottomuudesta ja huoltovarmuusmaksuttomuudesta on lisäksi voimassa, mitä valmisteverotuslain 16 §:n 1 ja 3—5 kohdassa säädetään.

13 §

Milloin valtuutetulla varastonpitäjällä on varastossaan kivihiiltä, josta aikaisemmin on suoritettu veroa ja jonka varastonpitäjä itse käyttää tai luovuttaa verolliseen tai verottomaan käyttöön, varastonpitäjällä on oikeus tehdä veroilmoituksessaan aikaisemmin maksettua veroa vastaava vähennys. Vähennys on tehtävä viimeistään kolmen kuukauden kuluessa kivihiilen käyttöä tai luovutusta seuraavan kalenterivuoden alusta.

14 §

Jos valtuutettu varastonpitäjä ei voi tehdä 13 §:ssä tarkoitettua vähennystä veroilmoituksessaan, hänellä on oikeus hakemuksesta saada takaisin kivihiilestä liikaa suoritettu valmistevero palautuksena.

Jos kivihiilestä on maksettu veroa enemmän kuin mitä tässä laissa säädetään, käytettävällä, joka ei ole valtuutettu varastonpitäjä, on oikeus hakemuksesta saada liikaa suoritettu vero palautuksena.

Palautusta on 1 momentissa tarkoitettussa tapauksessa haettava valtuutetun varastonpitäjän kotipaikan piiritullikamarilta ja 2 momentissa tarkoitettussa tapauksessa kivi-

hiilen käyttöpaikan piiritullikamarilta kolmen kuukauden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka aikana kivihiili on luovutettu tai käytetty.

Polttoturve ja mäntyöljy

15 §

Se, joka käyttää polttoturvetta lämmön tuottamiseen enemmän kuin 15 000 megawattituntia kalenterivuodessa, on velvollinen suorittamaan koko käyttämästään polttoturvemäärästä valmisteveroa verotaulukon mukaisesti.

Mäntyöljyn valmisteveroa on velvollinen suorittamaan teollisen tuotantotoiminnan harjoittaja lämmitystarkoituksiin käyttämäänsä mäntyöljystä.

16 §

Vero määrätään polttoturpeesta ja mäntyöljystä kultakin verokaudelta sinä päivänä voimassa olevien säännösten mukaan, jona polttoturve tai mäntyöljy on käytetty 15 §:ssä mainittuun tarkoitukseen. Verokautena pidetään kalenterikuukautta.

17 §

Edellä 15 §:ssä tarkoitetun käyttäjän on tehtävä käyttöpaikan piiritullikamarille kirjallinen ilmoitus verovelvolliseksi rekisteröitymistä varten.

Rekisteriä pitää tullihallitus.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun verovelvolliseen sovelletaan muutoin soveltuvin osin, mitä valmisteverotuslaissa rekisteröidystä elinkeinonharjoittajasta säädetään lukuun ottamatta mainitun lain 8 ja 9 §:n säännöksiä, ellei tässä laissa toisin säädetä.

18 §

Verotuksen toimittaa se piiritullikamari, jonka alueella 15 §:ssä tarkoitetun polttoaineen käyttö tapahtuu.

19 §

Verovelvollisen on pidettävä valmisteverotusta varten sellaista kirjanpitoa, josta käy selville 15 §:ssä tarkoitettujen tuotteiden käyttö ja varaston määrä sekä muut valmisteveron määräämistä ja verotuksen valvontaa varten tarvittavat tiedot.

Maakaasu

20 §

Maakaasun valmisteveroa ja huoltovarmuusmaksua on velvollinen suorittamaan:

1) se, joka yhteisön ulkopuolelta tuo maahan maakaasua;

2) se, jolle maakaasua on siirretty verotta tämän lain nojalla, jos maakaasu on käytetty muuhun kuin verottomaan tarkoitukseen.

21 §

Valmisteverotonta ja huoltovarmuusmaksutonta on maakaasu, joka käytetään:

1) teollisessa tuotannossa raaka-aineena tai apuaineena taikka välittömästi ensikäytössä tavarain valmistuksessa;

2) energialähteenä öljynjalostusprosessissa;

3) sähköntuotannossa.

Edellä 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettu verottomuus ja maksuttomuus ei kuitenkaan koske 5 §:n 2 momentissa tarkoitettua sähköntuotantoa.

22 §

Jos maakaasusta on suoritettu enemmän valmisteveroa ja huoltovarmuusmaksua kuin mitä tässä laissa säädetään, käyttäjällä on oikeus saada hakemuksesta liikaa suoritettu vero ja maksu takaisin.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu hakemus on tehtävä käyttöpaikan piiritullikamarille kolmen kuukauden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jona maakaasua on käytetty.

Erinäiset säännökset

23 §

Siltä osin kuin tässä laissa ei toisin säädetä, sähkön, kivihiilen, polttoturpeen ja mäntyöljyn valmisteveron verovelvollisuudesta samoin kuin verovelvollisia koskevista luvista ja vakuuksista, tuotteiden veronalaisuudesta, yhteisön ulkopuolelta tuotavien tuotteiden verottamisesta, veron määräämisen ajankohdasta, verotettavista määristä, verottamaan varastoon palautetuista tuotteista, veroilmoituksen antamisesta, veron määräämisestä, suorittamisesta ja maksuunpanosta, muutoksenhausta, veron palauttamisesta, verovelvollisen kirjanpitovelvollisuudesta, tarkastuksesta ja tietojenantovelvollisuudesta sekä muutoinkin on soveltuvin osin voimassa, mitä valmisteverotuslaissa tai sen nojalla säädetään tai määrätään.

Valmisteverotuslain säännöksiä veronalais-ten tuotteiden siirtämisestä sovelletaan tässä laissa tarkoitettuihin tuotteisiin siltä osin kuin säännökset koskevat yhteisön ulkopuolelta tuotavien tuotteiden siirtämistä valtuutetun varastonpitäjän verottomaan varastoon tai tuotteiden siirtämistä verottomien varastojen välillä Suomessa.

Mitä 1 momentissa säädetään sähkön ja kivihien sekä 24 §:ssä maakaasun valmisteverotuksesta, koskee vastaavasti myös sähköstä ja edellä mainituista polttoaineista kannettavaa huoltovarmuusmaksua.

24 §

Jollei tässä laissa toisin säädetä, maakaasusta kannettavan valmisteveron suorittamisesta, verotuksesta ja sen valvonnasta sekä muutoinkin on soveltuvin osin voimassa, mitä tullista säädetään tai määrätään.

Milloin 20 §:n 2 kohdassa tarkoitettu verovelvollinen on velvollinen suorittamaan veroa maakaasusta, tai milloin on kysymys 22 §:ssä tarkoitetusta tai muusta veron palauttamisesta, maakaasun valmisteverotukseen ja veronpalautukseen sovelletaan, mitä valmisteverotuslaissa tai sen nojalla säädetään tai määrätään.

25 §

Kun eduskunnalle on annettu esitys tämän lain muuttamisesta, valtioneuvostolla on oikeus määrätä, että sähköstä ja eräistä polttoaineista kannetaan esityksen mukainen vero.

Jos 1 momentin mukaan suoritettu vero on suurempi kuin sittemmin vahvistettu vero, on verotuksen toimittaneen piiritullikamarin palautettava erotusta vastaava määrä hakemuksesta verovelvolliselle.

26 §

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella.

Voimaantulo

27 §

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä kuuta 199 .

Tällä lailla kumotaan eräiden energialähteiden valmisteverosta 29 päivänä joulukuuta 1994 annettu laki (1473/1994).

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Siirtymäsäännökset

28 §

Niiden, joilla kumotun lain nojalla on ollut oikeus toimia valtuutettuna varastonpitäjänä, rekisteröitynä elinkeinonharjoittajana tai jotka ovat tehneet tullilaitokselle polttoturpeen tai mäntyöljyn käyttöä koskevan rekisteri-ilmoituksen, ei tämän lain nojalla tarvitse hakea uudelleen sanottua lupaa tai rekisteröityä uudelleen.

Tätä lakia sovelletaan myös sellaiseen verotaulukon tuoteryhmään 3 kuuluvaan tuotteeseen, joka 15 päivänä marraskuuta 1996 tai sen jälkeen, mutta ennen tämän lain voimaantuloa, on otettu vastaan Suomessa tai luovutettu vapaaseen liikkeeseen Suomessa ja joka tämän lain voimaantulon jälkeen otetaan käytettäväksi lämmön tuotannossa, jos tuotteesta tämän lain nojalla ei ole suoritettu valmisteveroa ja huoltovarmuusmaksua. Verovelvollinen on tällöin tuotteen käyttäjä, jolle vero määrätään kultakin verokautena pidettävältä kalenterikuukaudelta niistä tuotteista, jotka verokauden aikana on käytetty lämmön tuottamiseen. Verovelvollisen on tehtävä veroilmoitus käyttöpaikan piiritullikamarille siten kuin valmisteverotuslain 22 §:n 1 momentissa säädetään. Vero on suoritettava valmisteverotuslain 35 §:n 1 momentissa säädetyssä ajassa. Verovelvollisella on oikeus vähentää tuotteesta verotaulukon mukaan suoritettavasta valmisteverosta tuotteesta jo suoritettu valmistevero.

Tämän lain 8 §:ssä tarkoitettua tukea maksetaan sähköstä, joka tuotetaan tämän lain voimaantulon jälkeen, kuitenkin ennen vuoden 2001 loppua.

Sen, joka tämän lain voimaantulohetkellä

toimii 5 §:n 1 momentin 1 tai 2 kohdassa tarkoitettuna verovelvollisena, on annettava 9 §:n 1 momentissa tarkoitettu rekisteri-ilmoitus viimeistään kuukauden kuluttua tämän lain voimaantulosta.

Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 1996

VEROTAULUKKO

Tuote	Tuote-ryhmä	Perusvero	Lisävero	Huoltovarmuusmaksu
Sähkö p/kWh				
veroluokka I	1		3,1 ^{*)}	0,075
veroluokka II	2		1,675 ^{*)}	0,075
Kivihiili, kivihiilibriketit, kivihiilestä valmistetut kiinteät polttoaineet; ruskohiili mk/t	3		169	7
Polttoturve mk/MWh	4		4,2	
Maakaasu, kaasumainen p/nm ³	5		14,2 ^{**)}	0,5
Mäntyöljy p/kg	6	22,1		

^{*)} Sähkön veroluokan I ja veroluokan II vero on 1.1.1997—31.3.1997 välisenä aikana 2,4 penniä kilowattitunnilta. Veroluokan I vero on 3,3 penniä kilowattitunnilta ja veroluokan II vero 1,45 penniä kilowattitunnilta 1.4.1997—31.12.1997 välisenä aikana.

^{**)} Maakaasusta 1.1.1997—31.12.1997 välisenä aikana suoritettavaa veroa alennetaan 50 prosentilla.